

فرجام سیاه لشکر اسرائیلی

علیرضا سلطانشاهی

ظرف یک سال گذشته سه فیلم سینمایی و یک سریال در سطح گسترده‌ای در دنیا بازتاب یافت. فیلم‌های «عملیاتی»، «پایان عملیات»، «تفرجگاه غواصی دریای سرخ» و سریال «جاسوس».

هر یک از این فیلم‌ها روایتی جدید از یک داستان قدیمی از تاریخ تحولات دولت صهیونیستی است که سیستم اطلاعاتی خارجی رژیم صهیونیستی به نام موساد، بازیگر اصلی آن است.

فیلم «عملیاتی» محصول سال ۲۰۱۹، اثر یوال آدلر با بازی دایان کروگر به جاسوسی یک زن مأمور موساد در ایران در دوران ترور دانشمندان هسته‌ای می‌پردازد.

فیلم بعدی «پایان عملیات» است که داستان ربایش آدلف آیشمن از آرژانتین و محاکمه و اعدام او به اتهام نسل‌کشی در جنگ جهانی دوم به ویژه در هولوکاست را به تصویر می‌کشد.

این فیلم اثر کریس وایتز در سال ۲۰۱۸ و با بازی اسکار ایزاک و بن گینگزلی است.

فیلم سوم «تفرجگاه غواصی دریای سرخ» است که به جریان فرار یهودیان فالاشه از سودان و اتیوپی با کمک موساد به اسرائیل می‌پردازد. این فیلم نیز اثر گیدئون راف در سال ۲۰۱۹

پوستر فیلم تفرجگاه غواصی دریای سرخ

با بازی کریس ایوانز و بن گینگزلی ساخته شده است.

و اما سریال «جاسوس» به داستان مفصل از فعالیت و سرنوشت الی کوهن جاسوس موساد در سوریه می‌پردازد که با بازی ساشا بارون کوهن یهودی و به کارگردانی گیدئون راف در سال ۲۰۱۹ توسط شرکت صهیونیستی نت‌فلیکس آماده و پخش شد. در این آثار پُر کاری گیدئون راف به عنوان یک کارگردان زاده اسرائیل و به ویژه فعالیت او در ژانر جاسوسی به ویژه در دو سال اخیر و قبل از آن با «سرزمین مادری»، «اسیر» و «تجسس» شایان توجه است.

معلوم نیست کمپانی‌های صهیونیستی

همچون مترو گلدن مایر یا نت‌فلیکس با چه هدف و نیتی ظرف یک سال، این چنین مأمور تصویرسازی از عملکرد موساد شده‌اند! ولی یک ناظر بی‌طرف به راحتی به این قصد نائل خواهد شد که رژیم صهیونیستی با به کارگیری ابزاری همچون سینما در چنان شرایط ناگواری از حیات خود است که باید دروغ‌پردازی و بزرگنمایی از دستگاه جاسوسی خود را در رأس برنامه‌های تبلیغی قرار دهد؛ به خیال اینکه بتواند طرح‌های مخالف خود را نیز در منطقه و جهان تحت تأثیر قرار دهد. بدیهی است که در حال حاضر این رژیم کاری‌ترین ضربه‌ها را از جبهه مقاومت به رهبری ایران دریافت کرده و نشان دادن توان غیرقابل اثباتش در تهران یا مجازات دشمنانش همچون آیشمن در آن سوی دنیا و از طریق دست‌های دراز یهود و همچنین اهتمام نسبت به سرنوشت یهودیان به عنوان تبعه رژیم صهیونیستی در هر نقطه از دنیا ولو در میان سیاهان قحطی‌زده آفریقایی، پیام‌های آشکاری است که در این برهه حساس از دست و پا زدن این رژیم، نیاز بود که به این طرف‌ها داده شود.

و البته این داستان‌سرایی‌ها به وسیله پرده‌نق‌های با استودیوهای بزرگ هالیوودی و اروپایی حامی یهود و صهیونیسم کماکان فعال هستند. آن چنان که در حال حاضر نیز مشغول پخش داستان یکی از مهم‌ترین مظلوم‌نمایی‌های مشرف به تأسیس جنبش صهیونیسم در اواخر قرن

یک ناظر بی طرف به راحتی به این قصد نائل خواهد شد که رژیم صهیونیستی با به کارگیری ابزاری همچون سینما در چنان شرایط ناگواری از حیات خود است که باید دروغ پردازی و بزرگنمایی از دستگاه جاسوسی خود را در رأس برنامه های تبلیغی قرار دهد

نوزدهم در فرانسه به نام «یک افسر و یک جاسوس» اثر رومن پولانسکی یهودی هستیم که به جریان در قفس می پردازد که متهم به جاسوسی برای آلمان علیه کشور خود، یعنی فرانسه است.

اگرچه هر یک از این آثار، بهانه و فرصتی بسیار مغتنم برای اطلاع رسانی از ابعاد و ماهیت صهیونیسم

است ولی فیلم «تفرجگاه غواصی دریای سرخ» به دلایلی که در ادامه خواهد آمد، اولویت بیشتری برای بحث و بررسی دارد.

این فیلم با مشارکت طرف ها و عناصر امریکایی، اروپایی و اسرائیلی ساخته شده است؛ آن چنان که در واقعیت همین عناصر از اطراف و اکناف دنیا به کار گرفته شدند تا یکی از مهم ترین و حساس ترین قاچاق های انسان در قالب طرح مقدس آلیا یا مهاجرت و اسکان در فلسطین اشغالی محقق شود؛ عملیاتی که از سال ۱۹۷۲ جرعه آن با به رسمیت شناخته شدن فالاشه های اتیوپی به عنوان یهودی توسط حاخام های اسرائیلی زده شد تا اوایل دهه نود که عملیات انتقال در سطح گسترده آن به پایان رسید و طی آن ده ها هزار یهودی سیاه با اهداف خاص به فلسطین کشانده شدند.

به چه کسانی فالاشه می گویند؟

دایره المعارف یهود یا همان جودائیکا در نسخه هفده جلدی، مدخلی با عنوان فالاشا^۱ برای معرفی این عده قرار داده است. این اثر که نسخه ابتدایی آن در سال ۱۹۷۲ منتشر می شود، به هیچ عنوان در باب اصالت یهودی آنها اظهار نظر قطعی نمی کند و در پایان نیز خاطر نشان می سازد که آلیانس یا همان مدارس یهودی فرانسوی در سال ۱۸۶۷ تصمیم به اعزام جوزف هالوی جهت بررسی افتتاح مدرسه در مناطق زندگی آنها می کند ولی به اطمینان لازم نرسیده و باز می گردد. حتی آرژانس یهود هم پس از جنگ جهانی دوم صرفاً وعده بررسی اوضاع آنها را داده، اقدام به آوردن تعدادی دختر و پسر یهودی برای تحصیل در اسرائیل کرده و نهایتاً یک مدرسه خصوصی برای آنها در اسمره (اریتره) تأسیس می نماید. در دایره المعارف یهود نسخه ۱۹۷۲ هیچ تمایلی از مهاجرت دادن یهودیان فالاشه به اسرائیل از سوی دولت مردان

صهیونیست دیده نمی‌شود.^۱

اما نسخه ۲۰۰۷ از این دایره‌المعارف در ۲۲ جلد، مدخلی تحت عنوان «بتا اسرائیل»^۲ را به آنان اختصاص می‌دهد و از تاریخ و سرزمین و مهاجرت فالاشه‌ها به صورت مفصل با عناوین ذیل یاد می‌کند:

تاریخ اولیه و افسانه‌ها، جنگ و سازش، یک پادشاهی بتا اسرائیل، دوره ۱۸۶۰-۱۶۳۲، سازمانی همگانی، چالش مبلغین، فیتلویج و دانش آموزان، او، سلطه ایتالیا ۱۹۴۱-۱۹۳۵، ۱۹۷۴-۱۹۴۱، توسعه در اواخر دهه ۱۹۷۰، ۱۹۸۲-۱۹۹۲، ۲۰۰۵-۱۹۹۲.^۳

صرف نظر از اینکه منابع اسرائیلی به این عده از یهودیان اتیوپی تبار بتا اسرائیل می‌گویند، باید به تاریخچه‌ای گذرا از فالاشه‌ها که نهایت به این سرنوشت دچار می‌شوند، نگاهی کوتاه داشته باشیم.

فالاشا یا فالاسا و یا فالاشامورا به کلمه عبری Pelesh به معنی مهاجر یا سرگردان بر می‌گردد؛ ولی آنها خود را بتا اسرائیل (خاندان اسرائیل) می‌دانند.^۴ مورخین، فالاشه‌ها را از قبیله دان به عنوان یکی از قبایل گمشده بنی اسرائیل می‌دانند^۵ و عده‌ای بر این اعتقاد هستند که آنها از نسل منه‌لیک^۶ که گفته می‌شود حاصل پیوند کوتاه‌مدت حضرت سلیمان و ملکه صبا بوده است، هستند؛^۷ آنها از لقب و نشان شیر یهودا استفاده می‌کنند^۸ که هاپله سلاسی امپراطور سابق اتیوپی نیز خود را به آن منتسب می‌کرد. بر اساس اساطیر منه‌لیک به منظور به دست گرفتن پادشاهی اتیوپی نزد مادرش بالقیس بازگشت.^۹ البته عده‌ای بر این اعتقادند که از شروع جنگ داخلی در اسرائیل باستان، سر از اتیوپی درآوردند؛^{۱۰} یا بعد از تخریب معبد

1. *Encyclopedia Of Judaica* Vol.6, p.1154.

2. Beta Israel

3. *The New Encyclopedia Of Judaica* Vol.3, p.499-509.

۴. موسی میکائیل، خانه‌بدوشان کره خاک، تاریخچه قومی شکبیا، بیکر پرینتینگ، امریکا، ص ۴۰۱.

۵. همان.

6. Menelik

۷. داود آلیانس، بچه کاشی، ترجمه گوئل کهن، لندن، ساتراپ، ۱۳۹۵، ص ۳۹۸.

۸. موسی میکائیل، همان.

۹. عبدالوهاب المسیری، *دائرةالمعارف یهود، یهودیت و صهیونیسم*، ترجمه مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های تاریخ خاورمیانه، تهران، دبیرخانه کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه، ۱۳۸۳، ج ۲، ص ۱۷۴.

۱۰. «تفریحگاه شگفت آور عروس؛ نقشه جاسوسان موساد برای پوشش»، سایت فرادید، به نقل از B.B.C. ترجمه عاطفه رضوان‌نیا.

فلاشه‌ها در فلسطین اشغالی

یهود در ۵۶۸ قبل از میلاد به اتیوپی وارد شده‌اند که در *تورات* از آن به کوش^۱ (حبشه) یاد می‌شود.

فلاشه‌ها به زبان «امهری» سخن می‌گویند،^۲ روز سبت را گرامی می‌دارند، به کتاب *تورات* اعتقاد دارند، ختنه می‌کنند و روزه می‌گیرند.^۳ در ایالت دورافتاده گوندار واقع در شمال غربی اتیوپی زندگی می‌کرده‌اند.^۴ بالاترین برآورد از جمعیت آنها حداکثر ۵۰۰ هزار نفر در قرون وسطی است.^۵ یافته‌های متأخر حاکی از آن است که یک کاشف اسکاتلندی به نام جیمز بروس در جست‌وجوی سرچشمه رودخانه نیل آبی به طور تصادفی با آنان برخورد کرده بود؛ او سرچشمه این رودخانه را در دریاچه تانا پیدا کرد که در آن زمان آبی سینا خوانده می‌شد.^۶

آنان در آلونک‌ها و خانه‌های پوشالی در روستاهای ایالت گوندار زندگی می‌کردند و توسط قبایل مسلمان و مسیحی احاطه شده بودند.^۷ آنها حق مالکیت زمین نداشتند^۸ و معمولاً روستاهای آنها بر روی قله تپه‌های نزدیک رودخانه قرار گرفته بود. هر یک از روستاها از کوخ‌های دایره‌ای شکل با پوششی از علف تشکیل شده بود و یکی از کوخ‌ها به عنوان معبد برگزیده می‌شد.^۹ نزدیکی محل زندگی آنها با مسلمانان و مسیحیان باعث شده بود که تعدادی از آنها به دو

۱. داود آلیانس، همان، ص ۳۸۷.

۲. عبدالوهاب المسیری، همان، ص ۱۷۴.

۳. ویکتور استر وفسکی، *راه نیرنگ*، ترجمه محسن اشرفی، تهران، اطلاعات، ۱۳۷۳، ص ۳۸۲-۳۸۱.

۴. همان.

۵. داود آلیانس، همان، ص ۳۹۷.

۶. همان.

۷. همان، ص ۳۸۸.

۸. همان، ص ۳۸۷.

۹. عبدالوهاب المسیری، همان، ص ۱۷۳.

صهیونیست‌ها با علم به وجود چنین جمعیت به ظاهر یهودی در اتیوپی تا زمان به رسمیت شناخته شدن به عنوان یهودی در ابتدای دهه هفتاد میلادی هیچ اقدام مؤثری برای مهاجرت آنها به اسرائیل نکردند و همان‌طور که در ابتدا با استناد به جودائیکا مطرح شد، هیچ تمایلی هم برای این کار نداشتند

دین فوق‌گرایش پیدا کنند که مسیحی شده‌های فالاشه را فالاشه‌مورا گویند.^۱ عده‌ای آنها را آنوسی خطاب می‌کنند که بعد از برداشته شدن اجبار می‌توانند به دین اصلی خود بازگردند. در عین حال اسرائیل آنها را به عنوان یهودی نمی‌شناسد. تعداد فعلی آنها در اتیوپی ۲۵ تا ۳۰ هزار نفر است. البته منابع دیگر ارقام دیگری از تعداد آنها ذکر کرده‌اند.^۲

تأثیر دین اسلام بر رفتار و اعتقاد فالاشه‌ها بسیار محسوس است. روزنامه‌های اسرائیلی خاطر نشان ساخته‌اند که تعدادی از ایشان در اسرائیل به دین اسلام گرویده و تعدادی از آنان در هنگام زیارت دیوار براق (ندبه) با شنیدن صدای اذان جهت اقامه نماز رهسپار مسجد شدند.^۳ یکی از روزنامه‌های اسرائیل خاطر نشان ساخت که تعدادی از آنها در هنگام رسیدن به اسرائیل در فرودگاه نماز را به شیوه مسلمان‌ها به جا آوردند که این روزنامه‌ها از آنها به عنوان فالاشه‌های سنی مذهب یاد نمود.^۴

فالاشه‌ها در اتیوپی

۱. همان، ص ۱۷۹.

2. The New Encyclopedia Of Judaica. Vol 3, p 507.

۳. همان، ص ۱۷۶.

۴. همان.

علاوه بر این، در فلسطین اشغالی شاهد حضور یهودیانی تحت عنوان عبرانیون سپاه‌پوست^۱ هستیم. گروهی از امریکایی‌های سپاه‌پوست که به دین یهود ایمان دارند و در مقایسه با یهودیان سفیدپوست پابندی شدیدتری به شریعت یهود دارند. عبری‌های سپاه‌پوست خود را از قبایل ده‌گانه مفقودشده اسرائیل می‌دانند و تنها خود (و نه یهودیان سرزمین‌های اشغالی یا سایر یهودیان جهان) را از نسل یهودیان واقعی قدیمی می‌دانند. این عده با تعداد اندک ۳۰۰ نفری خود در اسرائیل، از انواع تبعیض‌ها و محدودیت‌های رژیم صهیونیستی بهره‌مند هستند.^۲

* * *

تا قبل از تأسیس رژیم صهیونیستی ژاک فیتلویچ^۳ (۱۸۸۱-۱۹۵۵) بزرگترین خدمت و توجه را به فالاشه‌ها نمود. او یهودی لهستانی بود و به نمایندگی از سوی بارون ادموند روچیلد برای زندگی در میان یهودیان اتیوپی در سال ۱۹۰۴ راهی منطقه زندگی آنها شده بود و در سال ۱۹۲۳ نیز اولین مدرسه یهودی در آدیس آبابا را افتتاح نمود.^۴

صهیونیست‌ها با علم به وجود چنین جمعیت به ظاهر یهودی در اتیوپی تا زمان به رسمیت شناخته شدن به عنوان یهودی در ابتدای دهه هفتاد میلادی هیچ اقدام مؤثری برای مهاجرت آنها به اسرائیل نکردند و همان‌طور که در ابتدا با استناد به جودائیکا مطرح شد، هیچ تمایلی هم برای این کار نداشتند.

ژاک فیتلویچ

تا اینکه در سال ۱۹۷۲ حاخام عوادیایوسف رهبر یهودیان شرق تبار اسرائیل با تأکید بر اصالت یهودی آنها با ریشه داشتن در قبیله دان، آنها را در جامعه اسرائیل به رسمیت شناخت.^۵ از سوی دیگر حاخام شلومو گوران نیز بر همین نکته تصریح کرد و بدین ترتیب قانون بازگشت در

1. Black Hebrews

۲. همان، ص ۱۷۲-۱۷۱.

3. Jacques Fatlovitch

4. www.wikipedia.Jacques Jatlovitch

۵. ویکتور استروفسکی، همان، ص ۳۸۱.

در کنار تمام روایات و داستان‌های اسرائیلی و غیراسرائیلی در مورد مهاجرت فالاشه‌ها به اسرائیل، یک روایت کاملاً متفاوت به نقل از سردیوید آلیانس وجود دارد که در هیچ جای دیگر هم مورد تأیید یا تأکید قرار نگرفته است و البته تاکنون تکذیب هم نشده است

مورد آنها به اجرا درآمد.^۱ متعاقب آن، اسحاق رابین به عنوان کارگزار حکومتی هم در سال ۱۹۷۳ با رسمیت^۲ دادن به این دریافت حاخامی، مجرای تحقق مهاجرت یهودیان فالاشه را فراهم نمود.

رفته رفته سایر مقامات هم حداقل در ظاهر به مهاجرت فالاشه‌ها به اسرائیل صحه گذاردند. از جمله شیمون پرز از جناح رابین هم اظهار داشت

که ما باید تا هنگامی که همه برادران و خواهران‌مان را از اتیوپی به وطن نیاورده‌ایم آرام نگیریم.^۳

در این زمان هایله سلاسی امپراطور اتیوپی که در پی استراتژی پیرامونی^۴ در سال‌های ۱۹۷۳-۱۹۵۸ روابط وثیقی با صهیونیست‌ها برپا کرده بود، بهترین همکار صهیونیستی در این میان بود. ولی سقوط او در سال ۱۹۷۴ به دست منگیستو هایله ماریام، این برنامه صهیونیستی را ناکام گذاشت.

از سوی دیگر، تلاش یهودیان فالاشه هم آغاز شده بود. فردی به نام فرد آکلوم به همراه موجی از پناهندگان غیریهودی اتیوپی که از جنگ و بحران غذایی گریختند وارد سودان شد. او به آژانس‌های کمک، نامه فرستاد و از آنها درخواست کمک نمود تا به اسرائیل برود. یکی از نامه‌ها به موساد رسید. مناخیم بگین که در سال ۱۹۷۷ به نخست‌وزیری رسیده بود با شور و هیجان قضیه بتا اسرائیل را پیگیری کرد.^۵ او به اسحاق حوفی رئیس موساد دستور لازم را داد^۶ و فردی به نام دنی از موساد مأمور رسیدگی به این ماجرا شد.^۷ آکلوم را در سودان یافتند و زمینه لازم دو طرف برای مهاجرت فالاشه‌ها فراهم شد. فالاشه‌ها در دو اردوگاه کاسالا و

۱. عبدالوهاب المسیری، همان، ص ۱۷۷-۱۷۶.

۲. داود آلیانس، همان، ص ۳۹۴.

۳. ویکتور استروفسکی، همان، ص ۳۸۵.

۴. یان بلک و بنی موریس، جنگ‌های نهانی اسرائیل، ترجمه جمشید زنگنه، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۲، ص ۵۴۳. (اتحاد کشورهای غیر عرب منطقه با صهیونیست‌ها از جمله ایران، ترکیه و اتیوپی، پایه استراتژی پیرامونی است.)

۵. همان، سایت فرادید.

۶. دان راویو-یوسی ملمن، جاسوسان علیه آخرالزمان، ترجمه مرتضی میرمطهری، تهران، اطلاعات، ۱۳۹۵، ص ۳۴۴.

۷. همان، سایت فرادید.

الاتراش در غرب خارطوم و در نزدیکی مرز اتیوپی به سر می‌بردند^۱ و آماده کمک و امداد اسرائیلی بودند.

فرد آکلوم در سمت چپ

در آن زمان بخش‌های مهمی از موساد در گیر فعالیت‌های متنوع برای کمک به یهودیان جهان از جمله تسافریم^۲ و به ویژه برای مهاجرت آنها می‌شد. موساد عملیات خود برای خارج کردن یهودیان از ایران، سوریه، اتیوپی، سودان، یمن و شوروی^۳... را در پرورنده خود داشته و دارد. پس مهاجرت فلاشه‌ها در دستور اجرا قرار گرفت.

پیش از این تا قبل از تأسیس دولت یهودی، سازمان مخفی آلیابت در زمینه مهاجرت غیرقانونی یهودیان در دوره قیومیت و قبل از آن را بر عهده داشت و از خدمات مدیرانی همچون شلومو هیلل^۴ بهره می‌برد.

هیلل برای پیشبرد اهداف خود از سایان یا یهودیان ساکن در کشورهای دیگر که داوطلبانه به اهداف صهیونیسم کمک می‌کردند بهره می‌برد؛^۵ سازمان تحت مدیریت او مالک بیش از شصت کشتی و هواپیما و تعداد بی‌شماری اتومبیل و کامیون بود و رفت و آمد آنها از طریق یک شبکه فرستنده‌های رادیویی نیمه‌قانونی هماهنگ می‌شد.^۶

۱. ویکتور استروفسکی، همان، ص ۳۸۷.

۲. همان، ص ۳۸۵.

۳. دان راویو - یوسی ملمن، همان، ص ۳۲۷.

۴. همان، ص ۳۲۸.

۵. همان، ص ۳۲۹.

۶. همان.

آلیابت به عنوان بخشی از نوسازی ساختار امنیتی اسرائیل پس از تأسیس دولت صهیونیستی در ماه مارس ۱۹۵۲ منحل و جای خود را به دو واحد ناتئو^۱ و بیتزور^۲ داد.^۳ هر گاه ضرورت پیدا می کرد ناتئو و بیتزور برای زیر فشار قرار دادن کشورهای عربی، اتحاد شوروی و رژیم های اروپای شرقی تحت کنترل روس ها افکار عمومی بین المللی را بسیج می کردند تا کشورهای مزبور به یهودیان اجازه مهاجرت بدهند.^۴

از آنجایی که بسیاری از یهودیان امکان مهاجرت دسته جمعی نداشتند یا اصلاً تمایلی برای مهاجرت وجود نداشت، این سازمان آلیابت و بعد ناتئو و بیتزور بودند که با ایجاد تسهیلات و ترغیب یهودیان، مهاجرت های توده ای به سوی فلسطین اشغالی را سازماندهی می کردند. مهاجرت تمام پنجاه هزار یهودی یمنی در سال ۱۹۴۹ با نام قالی جادویی،^۵ ۱۵۰ هزار عراقی با پروازهای مستقیم به نام عزرا و نחیم^۶ در سال های ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۲،^۷ همه دویست هزار رومانیایی مهاجر در دهه شصت تا هشتاد با همکاری چائوشسکو و چهار صد میلیون دلاری که به جیبش سرازیر شد،^۸ یک میلیون یهودی مهاجر در اوایل دهه نود از شوروی^۹ و صد هزار یهودی مهاجر از مراکش،^{۱۰} نمونه هایی از این وسعت عملکرد و هزینه های انجام شده است.

تفرجگاه عروس

1. Nativ

2. Bitzur

۳. همان، ص ۳۳۰.

۴. همان، ص ۳۳۱.

۵. همان، ص ۳۲۹.

۶. همان.

۷. همان، ص ۳۳۴.

۸. همان، ص ۳۳۹.

۹. همان.

اگرچه عوادیا یوسف در سال
۱۹۷۲ فالاشه‌ها را به عنوان
یهودی به رسمیت شناخت
ولی کماکان حاخام‌هایی
هستند که آنها را به عنوان
یهودی قبول ندارند

فیلم «تفرجگاه غواصی دریای سرخ» برشی کوتاه و خلاصه از تمام عملیات موسی، برادران، سلیمان، یوشع برای مهاجرت یهودیان فالاشه به اسرائیل است. در واقع نویسنده فیلمنامه تلاش کرده است که با دستکاری اسناد و وقایع، قصه‌ای از تمام ماجرای مهاجرت به مخاطب ارایه دهد.

عملیات‌های مذکور به صورت جدی از اواخر دهه هفتاد میلادی آغاز و به صورت متناوب ظرف پانزده سال تا اوایل دهه نود ادامه داشت. گستره عملیاتی هم ابتدا با پیاده‌روی فالاشه‌ها از اتیوپی به سودان و استقرار در اردوگاه‌ها و انتقال از طریق هواپیما و کشتی و قایق به اسرائیل بود.

مرحله بعد از آن، مذاکره با حاکم چپ‌گرای اتیوپی و انتقال از آدیس آبابا به اسرائیل بود.

سال	مهاجرین اتیوپی به اسرائیل	کل مهاجرین به اسرائیل
۱۹۴۸-۵۱	۱۰	۶۸۷/۶۲۴
۱۹۵۲-۶۰	۵۹	۲۹۷/۱۳۸
۱۹۶۱-۷۱	۹۸	۴۲۷/۸۲۸
۱۹۷۲-۷۹	۳۰۶	۲۶۷/۵۸۰
۱۹۸۰-۸۹	۱۶/۹۶۵	۱۵۳/۸۳۳
۱۹۹۰-۹۹	۳۹/۶۵۱	۹۵۶/۳۱۹
۲۰۰۰-۰۴	۱۴/۸۵۹	۱۸۱/۵۰۵
۲۰۰۵-۰۹	۱۲/۵۸۶	۸۶/۸۵۵
۲۰۱۰	۱۶۵۲	۱۶/۶۳۳
۲۰۱۱	۲۶۶۶	۱۶/۸۹۲
۲۰۱۲	۲۴۳۲	۱۶/۵۵۷
۲۰۱۳	۴۵۰	۱۶/۹۶۸

شمار مهاجرین به اسرائیل^۱

صرف نظر از آمار تقریبی فوق، نزدیک به چهار هزار نفر^۱ نیز در میانه راه بر اثر کهولت، بیماری، درگیری و دوری مسافت در حین پیاده روی از بین رفتند.

هم اکنون جمعیت فعلی فالاشه‌ها در اتیوپی را ۱۵۰/۰۰۰ نفر ذکر می‌کنند که نزدیک به $\frac{2}{3}$ آنها مهاجر و مابقی در اسرائیل به دنیا آمده‌اند.^۲

پیرامون چهار عملیات موسی، سلیمان، یوشع و برادران در دو کشور اتیوپی و سودان از طریق دریا و هوا و با کمک امریکا و اروپا، نکات حائز اهمیتی به شرح ذیل وجود دارد:

۱. پروازهای سری از سودان با اصرار نمیری به صورت مستقیم در تل‌آویو به زمین نمی‌نشست بلکه از طریق یک کشور اروپایی از جمله بلژیک صورت می‌پذیرفت.^۳

۲. گروه‌های یهودی امریکا صد میلیون دلار هزینه عملیات موسی را پرداخت کردند.^۴

۳. در طول عملیات از سوی اسرائیل یک نفر تلفات وجود داشت.^۵

۴. اسرائیل از باند‌های پیش‌ساخته و قدیمی پایگاه انگلیس در سودان استفاده کرد.^۶

برای انتقال تعداد بیشتری از فالاشه‌ها، صندلی‌های هواپیما هم برداشته شده است

۵. انور سادات پس از امضای کمپ‌دیوید به توصیه مناخیم بگین، از نمیری رئیس‌جمهور

۱. دان راویو - یوسی ملمن، همان، ص ۳۴۷.

2. Ibid. www.wikipedia

۳. دان راویو - یوسی ملمن، همان، ص ۳۴۵.

۴. عبدالوهاب المسیری، همان، ص ۱۷۷.

۵. ویکتور استروفسکی، همان، ص ۳۹۷.

۶. همان، ص ۳۹۳.

سودان خواست تا در امر مهاجرت یهودیان همراهی کند.^۱
 ۶. در به کارگیری و همراهی مسئولین سودانی به طرز شگفت آوری از رشوه برای جعل اسناد و تهیه اسباب و لوازم استفاده شد.^۲
 ۷. سازمان امنیت داخلی سودان و جعفر نمیری از تمام مراحل عملیات اطلاع داشتند. حتی نمیری با واسطه عدنان قاشقچی با آریل شارون در ماه مه ۱۹۸۲ در این خصوص ملاقات کرده بود.^۳

جعفر نمیری

۸. در تیم اسرائیلی فعال در عملیات از پانزده تاسی مأمور موساد گزارش شده است.^۴

تفرجگاه عروس

در مرحله اول از عملیات موسی، اجاره یک تفرجگاه غواصی در دریای سرخ توسط موساد به عنوان پایگاه اصلی برای مهاجرت فالاشه‌ها در نظر گرفته شد که داستان فیلم هم در آنجا اتفاق می‌افتد.

این دهکده تفریحی در سال ۱۹۷۴ توسط یک کارآفرین ایتالیایی ساخته شده بود که پانزده کلبه داشت که هر کدام با داشتن سقفی قرمز، جداگانه آشپزخانه و اتاق غذاخوری داشتند. دنی و تیمش این دهکده را از طریق هلی کوپتر کشف کردند.^۵ تجهیز آن یک سال طول

۱. همان، ص ۳۸۳.

۲. یان بلک و بنی مورس، همان، ص ۵۴۴.

۳. همان.

۴. ویکتور استروفسکی، همان، ص ۳۹۱.

۵. سایت فرادید.

کشید و حدود یک سال هم از آن استفاده کردند.^۱ در ساحل آن یک کشتی غرق شده بهانه تفریحی خوبی برای مسافرین بود.^۲ بر و شورهای تبلیغاتی این مرکز در هزاران نسخه در تمام آژانس‌های مسافرتی اروپا توزیع شد و رزروها در دفتر ژنو و خارطوم صورت می‌گرفت.^۳

بر و شور تفرجگاه غواصی

محل این دهکده در ۷۵ مایلی شمال خارطوم درست روبه‌روی مکه در آن سوی دریای سرخ قرار داشت.^۴

یک روایت متفاوت

در کنار تمام روایات و داستان‌های اسرائیلی و غیر اسرائیلی در مورد مهاجرت فالاشه‌ها به اسرائیل، یک روایت کاملاً متفاوت به نقل از سردیوید آلینس وجود دارد که در هیچ جای دیگر هم مورد تأیید یا تأکید قرار نگرفته است و البته تاکنون تکذیب هم نشده است. آلینس در کتاب خاطرات خود به نام بچه کاشی که به انگلیسی هم منتشر شده است، نقش خود در عملیات انتقال فالاشه‌ها از اتیوپی و سودان را محوری و با دستور مناخیم بگین ذکر می‌کند.

اوطی دو نوبت ورود به این ماجرا، سرمایه خود را در امر نساجی و کشت پنبه و توسعه کارخانه‌های سودان و مذاکره با مقامات سودان به کار می‌گیرد و یکی از شرکت‌های خود به

۱. همان.

۲. ویکتور استروفسکی، همان، ص ۳۹۰.

۳. سایت فرادید.

۴. ویکتور استروفسکی، همان، ۳۸۰.

نام بریتیش نورث تروپ^۱ را مأمور رسیدگی محرمانه به این امر می‌کند. در نوبت دوم در مذاکره با مقامات اتیوپی از جمله هایله ماریام و کاسا کید نفر دوم اتیوپی، با پرداخت رشوه‌های کلان و تضمین آینده مالی و اقامت آنها در کشورهایی که می‌خواهند، امر مهاجرت را مدیریت می‌کند.^۲ او در خلال اجرای این عملیات در نوبت دوم یوری لوبرانی سفیر سابق اسرائیل در ایران و اتیوپی را به همراه خود دارد و ادوارد هیث نخست‌وزیر سابق انگلیس و سامی شمعون از انگلیس را نیز به همراه خود به سودان و اتیوپی می‌برد.^۳

ادوارد هیث و دیوید آلیانس در سودان

آلیانس مدعی است که در سال ۱۹۹۲ یوری لوبرانی در مراسم جشن روز استقلال اسرائیل در لندن و در هتل گراند هاوس از نقش او در انجام عملیات انتقال یهودیان اتیوپی در سودان طی عملیات موسی و سلیمان پرده برداشته است.^۴

سیاهان علیه سفیدها

در دوم جولای ۲۰۱۹ یهودیان فالاشه دست به یک قیام همگانی زدند. آنها در پی کشته شدن یک سرباز اتیوپی به دست پلیس اسرائیل به خیابان‌ها ریختند و علیه اقدام نژادپرستانه

1. British Northrop

۲. داود آلیانس، همان، ص ۴۰۶-۴۰۷.

۳. همان، ص ۴۰۹-۴۰۱.

۴. همان، ص ۴۱۷-۴۱۶.

پلیس اعتراض کردند. این قیام تبعات زیادی داشت و نخست‌وزیر را برای حل بحران به میانه میدان کشید.^۱

این قیام سراسری که در هر شصت نقطه از محل سکونت فالاشه‌ها و به ویژه در شهرهای بزرگ بازتاب داشت، در نوع خود بی‌سابقه بود؛ و حکایت از زخمی عمیق داشت که تازه سر باز کرده و بوی بد آن مشام حکمرانان اسرائیلی را آزرده است.

قیام فالاشه‌ها در فلسطین اشغالی

تبعیض نژادی، نژادپرستی و فقر مهمترین دغدغه فالاشه‌ها در عرصه‌های کاری، آموزشی، اسکانی و بهداشتی است.

اشتغال آنها تنها ۵۳ درصد از نیروی کار با سن ۲۵-۵۴ در مقابل ۷۶ درصد سایر اسرائیلی‌هاست. تازه این عده هم در مشاغل کارگری و ساختمانی توسط مردها و خدمات عمومی توسط زن‌ها مشغول هستند و تنها بخش بسیار کوچکی به مشاغل علمی و شغل آزاد اشتغال دارند.^۲ در امر آموزش تنها ۲۵ درصد دانش‌آموزان فالاشه در مدارس همگانی تحصیل می‌کنند و مابقی کماکان در مراکز پذیرش مهاجرین مشغول تحصیل هستند که از امکانات آموزشی بسیار کمی برخوردار است.^۳

از سپتامبر ۱۹۹۲ که مهاجرت‌های توده‌ای و افتخار آمیز فالاشه‌ها با عملیات سلیمان پایان

1. www.wikipedia.Beta Israel

2. *Ibid.* The New Encyclopedia. P.508.

3. *Ibid.*

سرباز فالاشه

یافت، نیمی از اتیوپیایی‌ها در خانه‌های موقت به سر می‌برند. ۲۵۰۰ نفر در هتل و ۷۶۰۰ نفر در مراکز جذب و پذیرش مهاجرین به سر می‌برند و ۱۵۰۰۰ نفر هم در خانه‌های موسوم به موبایل هوم زندگی می‌کنند^۱ که فرصت‌های شغلی و آموزشی کمی دارد. این تبعیض و نابرابری، نرخ رشد خودکشی در میان فالاشه‌ها را بالا برده است و حاکی از شکست روند جذب آنها در جامعه صهیونیستی است.^۲

اگرچه عوادیا یوسف در سال ۱۹۷۲ آنها را به عنوان یهودی به رسمیت شناخت ولی کماکان حاخام‌هایی هستند که آنها را به عنوان یهودی قبول ندارند.^۳ و فالاشه‌ها نیز در امر ثبت ازدواج و حضور در محاکم با مشکل مواجه هستند. مقامات شهر ایلات از دادن آب و برق به فالاشه‌ها امتناع می‌ورزند. شورای محلی شهرک یروحام از اسکان فالاشه‌ها در آن شهرک جلوگیری به عمل می‌آورد. والدین دانش آموزان مدارس دینی خواستار عدم ورود فالاشه‌ها به مدارس دینی و قرار گرفتن آنها در کنار بچه‌هایشان هستند. شهرداران در شهر عکا و نهاریا از اسکان فالاشه‌ها در این شهرهای توریستی و کاهش گردشگر در آن شاکی هستند.^۴ بانک خون مگان دیوید آدام بدون اطلاع اهداکنندگان، خون اهدایی فالاشه‌ها را

به صورت خودکار پس از گرفتن از اهداکنندگان به دور می‌ریزد و آن هم با این استدلال که ریسک ابتلا به بیماری ایدز با استفاده از خون فالاشه‌ها بالاست.^۵ این خبر را که روزنامه معاریو چاپ کرده بود، وزیر بهداشت رژیم صهیونیستی تأیید کرد و...

با این وضعیت، باید بررسی کرد که چرا با وجود این نگاه‌ها و رفتارهای تبعیض‌آمیز که از صدر تا ذیل جامعه صهیونیستی را در بر گرفته، اصرار به مهاجرت آنها طی چند عملیات پرهزینه وجود داشت؟ در واقع سران

1. Ibid.

۲. عبدالوهاب المسیری، همان، ص ۱۷۸.

3. Ibid.

۴. همان، ص ۱۷۷.

5. Ibid.

۶. همان.

صهیونیست هیچ تمایلی در ابتدا به امر مهاجرت آنها نداشتند. از جمله در زمانی که گلدامایر نخست‌وزیر وقت در مورد فالاشه‌ها مورد سؤال قرار می‌گیرد، پر خاش کنان می‌گوید: به اندازه کافی مشکل نداریم؟ و یا آبا ابان بالاترین مقام دیپلمات اسرائیل مسئله فالاشه‌ها را کم‌اهمیت و جنبی می‌داند.^۱

از سوی دیگر، دانشمندان مدرن که بر نمونه‌های DNA گرفته‌شده از این جامعه تحقیق کرده‌اند نیز به این نتیجه رسیده‌اند که به دشواری می‌توان قوم بتا اسرائیل را از همسایگان آفریقایی‌شان تمیز داد و از نظر ژنتیک، آنان به آفریقایی‌ها نزدیک‌ترند تا به یهودیان.^۲ مورخین هم معتقدند که اساساً آنها از نژاد سامی خالص نیستند، بلکه حامی بوده و از طریق یهودیان شبه‌جزیره عربستان به دین یهود گرایش یافته‌اند.^۳ دایره‌المعارف یهود نیز بر این اعتقاد است که فالاشه‌ها یهودی نیستند چرا که شناخت آنها از یهودیت با یهودیان جهان فرق می‌کند.^۴

با این اوصاف، باید دید که رژیم صهیونیستی با چه هدفی دست به این مهاجرت زده است و با چه انگیزه‌ای مغایر با خواست توده‌های نژادپرست یهودی اقدام کرده است. اولین انگیزه می‌تواند مالی باشد؛ زیرا داستان‌های تأثربرانگیز راجع به وخامت وضعیت یهودیان اتیوپی باعث می‌شد تا هدایا و کمک‌های نقدی به سوی اسرائیل سرازیر شود.^۵ از سوی دیگر، حکومت صهیونیستی می‌خواست که از این امر سوءاستفاده تبلیغاتی کند؛ زیرا اسرائیل در جهان غرب به عنوان یک رژیم نژادپرست شهرت یافته است. به همین علت با نجات یهودیان فالاشه یعنی سیاه‌پوستان آفریقایی می‌توانست تا اندازه‌ای وجهه خود را بهبود ببخشد.^۶

مؤسسه‌های کشاورزی صهیونیستی به خاطر کمبود کارگر یهودی در مضیقه بودند و مجبور به استفاده از کارگران عرب بودند. فالاشه‌ها تا اندازه کمی این کمبود را جبران می‌کردند.^۷ در میان این انگیزه‌های مادی، مالی و تبلیغاتی انگیزه واقعی دیگری هم وجود دارد که اهمیت زیادی‌تری نسبت به مابقی دارد و آن بحران جمعیتی در مقابل رشد روزافزون جمعیت

۱. داود آلیانس، همان، ص ۳۹۹.

۲. همان، ص ۳۹۸.

۳. عبدالوهاب المسیری، همان، ص ۱۷۳.

۴. همان، ص ۱۷۵.

۵. همان، ص ۱۷۸.

۶. همان.

۷. همان.

اعراب است. و اگر کاهش مهاجرت یهودیان سفیدپوست و بحران مهاجرت معکوس را نیز به این مشکلات اضافه کنیم، دلیل اصلی برای اقدام رژیم صهیونیستی در مهاجرت یهودیان آشکار می‌شود. در واقع تنها نمی‌توان به چک و تلگراف یهودیان غرب‌نشین اکتفا کرد؛^۱ مهاجرت به منزله فرصتی بود که دولت نوپای اسرائیل را به سرعت قوی‌تر و از لحاظ جمعیت بزرگ‌تر کند؛ اگر وجود مردم بیشتر، به معنای امنیت ملی بیشتر است، یقیناً جامعه امنیتی اسرائیل باید مداخله می‌کرد.^۲

با مشاهده جدول کاهش مهاجرت یهودیان به دلیل نبود پول و امنیت در اسرائیل و عدم تکرار دو برابری جمعیت مهاجر در چهار سال اول تأسیس این دولت جعلی، استفاده از سیاه‌لشکر فالاشه ولو به عنوان گوشت دم‌توپ، بسیار ضروری می‌نماید.

تجمع اعتراضی فالاشه‌ها در فلسطین اشغالی

و اگر هم اکنون پس از این همه سال، هم فالاشه‌ها و هم افکار عمومی دنیا متوجه این سوءاستفاده از آنها شده‌اند و ماهیت نژادپرست صهیونیست‌ها بر ملا گردیده و به خروش آمده‌اند، فیلمی لازم است تا حماسه آفرینی مأموران موساد برای نجات یک قوم رنج‌کشیده دوباره تصویر شود. در حالی که فالاشه‌ها در خیابان‌های اسرائیل با سردادن شعار علیه دولت مردان مزور صهیونی، خواستار نابودی این رژیم هستند.

۱. همان.

۲. دان راویو - یوسی ملمن، همان، ص ۳۲۸.